

Kroppen i kultur

I "Qualities of Memory: Two Dances of Tortugas Fiesta, New Mexico" hävdar Deidre Sklar (2006) att tänkande, är lika mycket somatisk förståelse som semiotisk. Emedan identitet har betraktats i termer av etnicitet, ras, kön, och klass, föreslår hon att "det sätt, på vilket kinestetisk energi organiseras för att skapa mening, konstituerar en olikhet som återstår att undersöka" (Sklar 2006, 97 *min översättning*).

Allt tänkande börjar med någon form av sinnlig förnimmelse, men förhållandena är olika för olika individer och för samma individ beroende av olika förutsättningar.

(Sklar 2006, 98 *min översättning*)

Sklar beskriver ett skifte inom nordamerikansk kulturanthropologi, med hänvisning till att konst, inklusive dans, är meningsbärande på grund av sin relation till sinnlighet. Sklar beskriver hur antropologi, performance studies och dansetnografi påverkats av insikter om sinnenas betydelse för kulturell kunskap och minnet. Känslor och sinnen som kunskap och kroppslig medvetenhet har lyfts som central del i studier av kulturella framträdanden. Forskare på området har frågat sig hur det vore om det existerar olika former av förståelse, minne och uppmärksamhet. Olika för var och en av modaliteter för medvetenhet (se, lukta, smaka, höra etc.) istället för att se förståelse, minne och uppmärksamhet som en generell mental kraft. Sklar beskriver detta som lovande men ser hur kinestesi, den proprioceptiva upplevelsen av rörelse i den egna kroppen, har uteslutits.

Om kinestesi sorteras under beröring, och då utesluts som eget sinne, saknas sinnlig referenspunkt för att benämna rörelse som ett sätt att veta, som kunskap. Är kinestesi då exkluderat från sinnen eftersom det inte refererar till ett yttre objekt utan bara kan uppfattas proprioceptivt, det vill säga, i ens egen kropp?

(Sklar 2006, 98 *min översättning*)

Sklar menar att vi inte lägger märke till betydelsen av kinestesi i vardagen, hur rörelser automatiseras och blir tyst kunskap. Hon refererar till Pierre Bourdieu och säger att människor inte äger sitt habitus – snarare är de ägda av det. Hon pekar på forskning som väver samman fenomenologisk analys av perceptuella principer och sociopolitisk analys av kollektiv praktik. Med referenser till antropologen Thomas Csordas, och hans sätt att väva samman Maurice

Merleau-Pontys fenomenologiska analys av perception och Pierre Bourdieus sociopolitiska analys av kollektiv praktik, visar Sklar hur

fenomenologins begrepp, *levd erfarenhet*, aldrig är enbart individuellt eller subjektivt, utan utvecklas som relationell och kulturell konstruktion i den sociala diskursen. [...] det sociopolitiska begreppet, *praktik*, inte bara är en kollektiv avlagring som lämnas vidare mellan generationer, utan en möjlighet för individualitet, agens och somatisk medvetenhet.

(Sklar 2006, 100 *min översättning*)

Sklars beskrivning av förkroppsligande som förnimmelse och erfarenhet av världen definierar begreppet *somatisk uppmärksamhet*. Ett sätt att ”delta i kulturellt utarbetade sätt att förhålla sig till, och med, sin kropp i omgivningar som inkluderar den förkroppsligade närvaron av andra” (ibid *min översättning*).

Sklar, Deidre. 2006. “Qualities of Memory: Two Dances of Tortugas Fiesta, New Mexico.” I *Dancing from Past to Present: Nation, Culture, Identities*, redaktör Theresa Jill Buckland, 97-122. Madison Wis: University of Wisconsin Press.